

blandt andet 1 kg Rogn eller Sædstof, som er ret værdiløst, og samtidig er de øvrige 3 kg, hvad Kødets angaar, en mindre værdifuld Vare, end de tilsvarende 3 kg er, naar Laksen ikke er drægtig. Man ser, at mine Synspunkter i den Henseende er fuldstændig i Overensstemmelse med den videnskabelige Forskning.

Men dernæst (Afbrudelse af *H. P. Hansen* [Randers Amts 1ste Valgekreds]) — ja, man kan sagtens baade forstyrre og haane den videnskabelige Forskning, særlig naar man ikke har meget Begreb om den —, naar Laksen endelig har udgydt sin Rogn eller sin Sæd, er den igen ikke en saa værdifuld Handelsvare, som den er nogen Tid efter, naar den er kommet til Kræfter, det koster nemlig Fisken en saa uhyre fysisk Anstrengelse at gyde, hvad enten det er Æg eller Sæd, at Dyret er fuldstændig afslappet. Det er derfor ikke en Gang helt sikkert, at jeg og andre, der har haft den samme Opfattelse, har Ret i, at det er betydningsløst at frede Laksen i Januar Maaned, thi hvis man rigtigt vil lytte med nogenlunde villigt Øre til, hvad den videnskabelige Forskning paa dette Punkt kan sige som sikkert, er det endog muligt, at man burde bibeholde den gamle Bestemmelse om Fredning i Januar Maaned. Naar Laksen nemlig har gydt, vandrer den tilbage til Havet, og efter at den har gydt, er den afkræftet i overordentlig høj Grad, men den er saa graadig, at den i Løbet af overordentlig kort Tid er i Stand til paa ny at komme til Kræfter og blive en fortrinlig Handelsvare, og det i en saa forbløffende Grad, at jeg tror, det vil forbyse alle ærede Medlemmer af det høje Ting at høre, hvad Laksen er i Stand til at tage paa. Man har følgende paalidelige Eksempel, siger Magister Otterstrøm. En udleget Hun paa 5 kg fangedes den 31. Marts. Den mærkedes og udsattes, og 5 Uger og 2 Dage senere genfangedes den, og saa vejede den 10,6 kg. Det vil altsaa sige, at hvis Samfundet havde nogenlunde Sikkerhed for, at man, ved at lade de udlegede Dyr gaa ud i Saltvandet, igen kunde faa fat i dem i sine Garn, vilde man kunne vente sig, at Laksene nogenlunde gennemsnitlig i Løbet af denne korte Tid, 5 Uger og 2 Dage, en god Maaned, havde lagt lige saa meget til deres Vægt, som de vejede, den Dag de gik ud. Det er noget, som ikke en Gang Svinene kan præstere.

Endvidere er det korrekt, hvad jeg har sagt, at man staar sig ved, hvis man er i Stand til det, at opfange alle

Laksene, naar de staar parate til at gaa ind i det ferske Vand, for at hjælpe dem med at komme til at gyde. For det viser sig, at naar Laksene gyder, hvad jeg vil kalde vildt, uden Menneskets Kontrol, gaar kun 10 pCt. af Æggene til Gavne. Laksene præstere en saa uhyre Ægmængde, at man regner gennemsnitlig 2,000 Æg pr. Kilo, men af denne uhyre Ægmængde gaar kun 10 pCt. til Gavne, naar den er overladt til sig selv. Der kommer nu et vist Antal Unger, men naar de lever vildt, bliver de efter en uhyre Maalestok ædt af de utallige Fjender, saadanne Smaafisk har, og den samlede Mængde Unger, som opnaar at blive til for Mennesket brugbare Laks, er en forsvindende Brøkdæl af den uhyre Ægmængde, en voksen Laks er i Stand til at præstere. Nu kommer Mennesket og griber ind. Jeg vil sige: ligesom vi samler Høuseæg, samler vi Lakseæg. Vi hjælper ved Kunst Laksene med at udklække deres Æg og faar derved udklækket langt mere end 10 pCt. af de Æg, en Laks er i Stand til at lægge. Men, hvad der er mere vigtigt, vi beskytter de smaa Lakseunger, saaledes at deres Fjender ikke faar Lejlighed til at æde dem straks, naar de er udklækkede. Resultatet er, at naar Ungerne har naaet en passende Alder, er vi i Stand til at sætte Hundredtusinder af unge levedygtige Laks i Vandet, som kan udvikle sig til store, for Mennesket brugbare Laks, medens Naturen, naar Laksene er overladte til sig selv, maaske af den samme Mængde Unger kun kan præstere 10 Laks til Rekrutering af Laksemængden.

Nu siger jeg: Forsøg kun at gøre mig latterlig, vær's god, det gør ingenting, men jeg beder om, at man vil komme med Argumenter, med Kendsgerninger, naar man imødegaaer mine Synsmaader i denne Sag. Jeg tillader mig ikke at stille mig op og tale i den høje Rigsdag uden at være forsynet med Kundskaber, og de, der tror at tale Fiskernes Interesser i denne Sag, taler stik imod Fiskernes Interesser. Det, vi skal gøre i denne Sag, er at komme Naturen til Hjælp paa en forstandig Maade, og vi skal lære Fiskerbefolkningen, hvad der er i dens egen Interesse. Politik er dog ogsaa til en vis Grad Pædagogik. Vi skal oplyse vore Vælgere om, hvad der tjener deres eget Vel, og vi skal derfor sige til dem: Det er imod jeres egen Interesse, hvis der træffes den Bestemmelse, som I i Øjeblikket ønsker, at vi skal opfange Laksene i de 10 første